

Література:

1. Черняк О. В., Рыбчинская Г. В. Основы теплотехники и гидравлики: Учебник для пром. и технич. специальностей техникумов. – 3-е изд. сокр., перераб. – М.: Высш. школа, 1979. – 246 с., ил. – с.127 – 90 000 экз.
2. Евсеев Ю. А., Крилов С. С. Симисторы и их применение в бытовой электроаппаратуре. – М.: Энергоатомиздат, 1990. – 120 с: ил. ISBN 5-283-00553-4.

*Стисло Тарас Романович, старший викладач кафедри інформаційних технологій, Заклад вищої освіти «Університет Короля Данила», м. Івано-Франківськ;
Стисло Оксана Василівна, старший викладач кафедри інформаційних технологій, Заклад вищої освіти «Університет Короля Данила», м. Івано-Франківськ*

МЕТОДОЛОГІЯ РОЗРОБКИ ПРОГРАМНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

Інтернет-адреса публікації на сайті:

<http://www.konferenciaonline.org.ua/ua/article/id-759/>

Загальний процес створення програмного забезпечення як і будь яка інтелектуальна діяльність, базується на людських висновках і судженнях, тобто є творчим. Спроби автоматизації цього процесу мають невеликий успіх. CASE-засоби можуть допомогти в реалізації деяких етапів процесу розробки програмного забезпечення, мають обмеження на тих етапах, де творчий підхід є основою процесу розробки. У процесі розробки ПЗ однією з головних задач є вибір правильної методології розробки ПЗ. Методологія розробки ПЗ – це сукупність ідей, система принципів, характеристик, методів, засобів і понять які визначають стиль розробки ПЗ. Цей крок є дуже важливим оскільки успішність реалізації програмного продукту залежить від вибору методології. Але через те, що існує дуже багато методологій (гнучкі – аджайл (Agile), спіральна модель, негнучкі – водоспадна модель (Waterfall), швидка розробка додатків (Rapid Application Development) та ін., для розробників та менеджерів стає справжнім викликом визначити ту, яка б найкраще відповідала вимогам колективу розробників та проектній задачі [2].

Дуже часто на практиці трапляється, що для реалізації того чи іншого проекту обирається неправильна методологія, що може негативно впливати на час реалізації проекту, не відповідності результату до задачі та вимог, збільшення вартості, та може призвести до інших непередбачених ризиків. Здебільшого в одній команді на одному проекті використовується лише одна методологія розробки програмного забезпечення і це призводить до втрати продуктивності під час розробки нетипових та специфічних об'єктів, які не підходять для розробки за вибраною методологією. Різні типи проектів

потребують різних підходів, оскільки кожен тип проектів має різні цілі і пріоритети.

Досі не сформовано чітких і стандартизованих критеріїв підбору методології. Часто не враховують певні фактори під час вибору методології, які потім виявляються важливими.

Основні методології включають водоспад, створення прототипів, ітераційну та інкрементну розробку, спіральну розробку, швидку розробку додатків, екстремальне програмування та різні типи гнучких методологій (рис. 1). Деякі люди вважають «модель» життєвого циклу більш загальним терміном для категорії методологій, а «процес розробки» програмного забезпечення більш конкретним терміном для позначення процесу вибраного організацією [1].

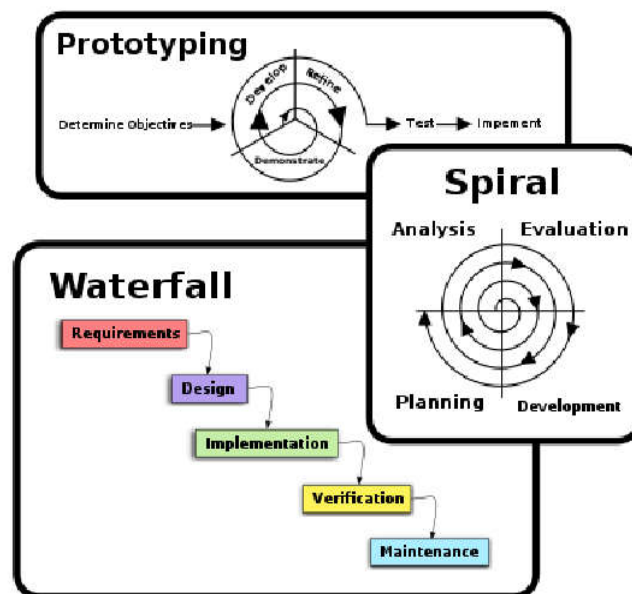

Рисунок 1. Три основні підходи методологій розробки програмного забезпечення

Література:

1. Taylor, James (2004). Managing Information Technology Projects.
2. Everatt, G.D.; McLeod Jr., R. (2007). [пер. с англ.] "Chapter 2: The Software Development Life Cycle"